

в Пиринския край Никола Калъпчиев : " Никола Вапцаров е един от най-добрите хора на партията в нашия край, работи с голям замах и ентузиазъм ... Той сега развива голяма дейност по събиране подписи за сключване пакт за приятелство и взаимопомощ със Съветския съюз".

Отруденият и измъчен от непосилен труд народ от Пиринския край, още повече обеднял в годините на войната, посреща с нескривано задоволство предложението на съветското правителство и приема с готовност да даде своя подпис в името на неговото осъществяване. Ярво отражение на настоеието на народните маси по време на акцията е стихотворението на Вапцаров " Селска хроника " :

И ако нас ни карат  
да умираме,  
и ако нас ни тикат  
към куршумите  
то сигурно и лудия  
разбира,  
че ние трябва  
да си кажем думата.

Та казвам аз,  
понеже няма  
олио,  
и жлъбът е  
от мъката  
по-чер,  
един е лозунга  
терора долу!  
Съюз с СССР!

Акцията по събиране подписи за сключване на българо - съветски пакт обхваща цялата страна и се превърна в истинско все-народно движение. По спомените на Александър Пицин в Банско са **сега подписали** под обращението 80 % от възрастното население, а по спомените на Мирчо Друков в Разложка околия подписите са надхвърлили цифрата 2,000.

В разгара на акцията, на 12 декември 1940 год., Никола Вапцаров бива арестуван. При обиска полицията намира у него недегалното писмо-инструкция на ЦК и стихотворението му " Селска хроника ", както и едно стихотворение от друг автор: " Вунтът кипи". Вапцаров беше подведен под съд по чл. 7 от ЗЗД за подбуждане към " вражда и престъпление спрямо отделни слоеве и класи от населението и към установените власти". Пуснат под гаранция на Вапцаров

*Whe*